

www.DirectieveTherapie.nl

Dank voor uw download

U kunt er natuurlijk uit citeren, graag zelfs, maar dan wel met bronvermelding. U mag dit artikel ook ruimhartig verspreiden mits het niet voor commerciële doeleinden is. In die gevallen pas na onze schriftelijke toestemming.

Opname in bloemlezingen en readers moedigen wij aan, maar wel graag eerst even overleggen.

Alle rechten van de artikelen liggen bij
de Stichting Cognitie en Psychose.

Voor alle vragen:
info@gedachtenuitpluizen.nl

Een vat vol feitjes

Roy Krawitz en Christine Watson. Borderline-persoonlijkheidsstoornis; Een praktische gids voor behandeling. Amsterdam: Uitgeverij Nieuwezijds, 2005, 207 pp. Oorspronkelijke titel: Borderline personality disorder - A practical guide to treatment. Oxford: Oxford University Press, 2003.

Alfred Lange*

Uitgeverij Nieuwezijds is onder andere bekend door haar mooie boeken van en over Darwin en door een flink aantal boeken die cliënten kunnen lezen om wat beter te begrijpen wat er met hen aan de hand is. Toen ik *Borderline-persoonlijkheidsstoornis* ter beoordeling meenam dacht ik aan die zelfhulpreeks. De inleiding maakte al gauw duidelijk dat het deze keer om iets anders ging. In de inleiding beschrijven de auteurs een goedwillende psychiatisch verpleegkundige. Zij is een natuurtalent in het omgaan met borderline patiënten. Voor haar en andere collegae is het boek geschreven. Dat klinkt goed. Dat kan wel eens nuttig zijn. Het boek geeft vervolgens grote hoeveelheden feiten en feitjes, zoals: percentage borderline patiënten in de bevolking (2%), percentage onder psychiatrische patiënten (11%), percentages seksueel misbruik onder borderline patiënten (70%), automutilatie (75%), suïcides (10%) enzovoort. Diagnostische modellen en behandelmodellen worden op een rijtje gezet: psychodynamisch, zelfpsychologie (vraag me niet wat dat is), relationship management (Dawson), cognitief analytische therapie; dialectische gedragstherapie (Linehan), schemagerichte therapie (Young). Vervolgens proberen de auteurs de modellen te integreren, en geven zelfs stappenplannen.

Borderline-persoonlijkheidsstoornis bespreekt nog meer zoals: juridische kwesties en burn-outgevaar bij clinici. Veel van het besprokene wordt verantwoord door literatuurverwijzingen.

Ondanks alle feiten en verantwoording is *Borderline-persoonlijkheidsstoornis* geen aanrader. Daarvoor is het te veel een bak met wetenswaardigheden en is de integratie te weinig gelukt. Je krijgt geen zicht op wat er werkelijk met borderline patiënten aan de hand kan zijn en wat in de behandeling de belangrijkste strategische overwegingen zijn. Als je het al weet, zul je de belangrijkste elementen wel kunnen vinden, maar dan heb je het boek niet nodig. Als je het niet weet, kun je tussen de bomen het bos niet vinden. Jammer, want de auteurs lijken echt wel te weten waar ze het over hebben, maar hebben geen evenwicht gevonden in de hoeveelheid onderwerpen en het aantal woorden dat ze wilden (mochten?) gebruiken.

* PROF. DR. A. LANGE is hoogleraar relatie- en gezinstherapie aan de Universiteit van Amsterdam en hoofdredacteur van Dth.